

spremili k zadnjemu počitku bivšega veleposelnika, očeta Alojza Kreft iz Očeslavc. Rajni je doživel starost 83 let in je vzorno gospodaril čez 55 let in postavil vsa poslopja nova, tako da je zapustil svojim naslednikom vse v dobrem stanju. Kako je bil priljubljen ne samo med svojimi sovaščani in sorodniki in domačimi župljani, je pričala velikobrojna udeležba prijateljev in znancev iz sosednjih župnij, ki so blagemu starčku izkazali s častno udeležbo na njegovi zadnji poti. Rajni je bil soustanovitelj domače požarne brambе, prejšnja leta večletni občinski odbornik in svetovalec in šolski ogleda, bil je radodaren in postrzeljiv proti vsakemu, če ga je kateri prosil pomoči. Resnično je, zapustil nas je mož, ki je bil vreden naziva, naš dedek, oče, starosta, kakor so ga imenovali. Za zasluge so ob njegovi zadnji poti tudi izkazali zadnjo čast domači gasilci z godbo in tudi šolski otroci. Ob odprtem grobu se je v imenu domačih gasilcev in domačih sovaščanov, prijateljev, sorodnikov od njega poslovil sovaščan tovariš Peter Sernec. Vsi, ki smo ga poznali, ga ohranimo v hvaležnem spominu, domačim in sorodnikom pa izrekamo naše sožalje!

Loče pri Poljčanah. Sprejmi, zemlja, kar je tvojega! Sprejela je dne 15. t. m. mlado žrtev, eno leto starega sinčka iz rodbine Marzidovšek. Jokajočim in žalostnim naj bo v tolažbo »Slovenski gospodar«, ki jim tedensko prinaša novice, da smrt ne izbira, ampak vse pobira!

Slivnica pri Celju. Nemila smrt prihaja k nam prav pogosto. Pred dobrim tednom je umrl mož, dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja«, Jurij Lipovšek, v starosti 75 let. Pogreba so se udeležili gasilci, sorodniki, prijatelji in znanci, ki so se ga spominjali kot poštenega krščanskega moža. Naj počiva v miru in večna luč mu naj sveti! Preostalim iskreno sožalje!

Sv. Jedert nad Laškim. Pomlad premokra ovetje zamorila, v poletju nas Savinja je hladila, jesen prijetna bo, a sadja skoro nič, pšenice dosti, toda prazen bo polje. Če Huda jama spet nas sprejme v delo, v Rečici, Gelnah, Breznem bo veselo, saj zdravo bomo vodo pili, ker vodovoda dva smo že dobili. Tako šentjedertski je Karel rekel, ondan ko

samski stan mu je potekel. Da vode zmanjkalo pri nas nikdar ne bo, to skrb ima gasilsko društvo Milkovo. Ko delavci in kmetje svobodno volili še bomo, srečnejši nam časi bodo vzkliili.

Ravne pri Krškem. Velika efektna loterija. Objavljeno je že bilo, da se je žrebanje te velike loterije v korist cerkve sv. Vlada v Ravneh pri Krškem preložilo na dan 15. oktobra 1933. Če imaš srečko, shrani jo; če je nimaš, hitro jo kupi. Stane samo 4 Din in jo dobiš pri župnih uradih leskovške dekanije in v raznih trgovinah v Krškem. Kaj lahko zadeniš? Prvi dobiček: konj z vso opremo in voz na peresa. Drugi dobitki: blago za moško obleko, blago za žensko obleko, vreča moke, sodček vina, trtna škropilnica, prašič, srebrna ura z verižico, železna peč, gos, puran, servis, obuvala, sadna drevesa itd. itd. Z eno besedo: Vsi pridete na svoj račun. Hiti, kupi srečko, predno jih zmanjka. Izid žrebanja se objavi v časopisih.

Iz lista „Občina“: Za najboljše kandidate!

V današnji številki dobite točno navodilo za sestavo in vložitev kandidatnih list. Na tem mestu pa želimo posebej poudariti, da je pri sestavi kandidatnih list poleg paragrafov, kako se liste sestavijo, podpisujejo in vlagajo, najbolj važno, kdo da kandidira. To ni le važno za one, ki kandidirajo, pač pa posebno za one, ki bodo volili.

Ko boste kje sestavljali kandidatno listo, glejte na to, da boste postavili kot nosilca liste človeka, ki je res mož, ki bo mogel veliko delo v veliki občini vzeti v roke. Okrog njega zberite dobre zastopnike vseh okolišev in vseh stanov! Ne zanemarjajte posameznih delov novih občin, ne vlagajte list po okolicah, ker sicer ostanete v manjšini, ki ne bo nič pomenila, ker bo najmočnejša lista absoluten gospodar v občini. Ne odvracajte drugih stanov, vsi naj bodo primerno svojemu številu v občini tudi zastopani, tako kmetje kot

obrniki in delavci. Svojim listam dajte le ime nosilca, svoj program pa povejte volilcem predvsem ustmeno od osebe do osebe.

Vsakdo je dandanes že toliko orijentiran, da ne podpiše vsakemu, da posebno ne podpiše onemu, ki grozi. Od raznih strani prejema uredništvo obvestila, da se naj »Občina« potegne za to, da ne bo nasilja pri volitvah, ker nekateri že grozijo. Kdo grozi? Povejte ga nam in priče navedite in dan! Nam je znana volja našega vladarja in volja vodilnih krogov v Beogradu, da se morajo občinske volitve vršiti povsem svobodno. Vsako dokazano nasilje bomo sporočili na najvišja mesta!

Je pa še nekaj drugega, kar moramo povedati. Marsikje ni nobene grožnje, samo vas samih je strah. Vidite bogatina, pa je strah vas, ki niste! Vidite človeka, ki ima »zveze«, pa se ga ustrašite. Ta zajčji strah morate pri teh občinskih volitvah premagati! Vsi, ki sprejmejo kandidaturu, naj vedo, da so se s tem ponudili za javno službo v korist svoje občine in svojega naroda in zato naj s ponosom ter odločno delujejo v tem, da bo njihova lista zmaga!

Volilcem rečemo pa le to: Ni mogoče sestaviti list tako, da bi eden ali drugi ne imel pomisleka, da bi bilo bolje tako ali tako. Zato ne glejte pri listah na posameznika, glejte na to, če je večina na listi taka, ki bo mogla zastopati vaše mišljenje glede občinskih zadev!

Naše geslo je:

Vsi za najboljšo kandidatno listo!

*

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Naročajte
„Občino“!
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

čast. Ze čisto izmučen je še zbral toliko moči, da je pobasal kačo v veliko košaro in odšel pal z njo v zverinjak. Ko bodo to kačo nagačili, bode tretji komad svoje vrste v zverinjaku v Trawankuru. Kraljeve kobre so namreč danes že zelo redka prikazen.

Knjige, ki se sama čita.

Na svetovni razstavi v Čikagi vzbujajo splošno pozornost zelo velika knjiga. Knjigaleži na pulu, ki jo sam odpre in tudi avtomatično lista. Na platnu se prikažejo slike iz knjige, istočasno pripovedujeta poslušalcem dva glasna zvočnika vsebino knjige list za listom.

In odšel je v hišo.

Stari Belčar je negibno stal na cesti. Čepica mu je bila padla z glave in pri rvanju mu je sin raztrgal suknjič. Sklonil sem se po čepico in sem mu jo pomolil.

Tedaj je prišel stari Grčar s svojo sekuro po cesti. Najbrž je bil s cepljenjem drv pri meni gotov in je šel sedaj proti domu.

»Ta mi pride ravno prav, stari potepuh!« je zaškrilpal z zobmi Belčar, šel Grčarju nekaj korakov nasproti in rekel:

»Da boste vedeli, Grčar, čez štirinajst dni morate iz kočel!«

»Hehehe!« se je smejal Grčar prestrašeno in zmedeno. »Iz kočel! Zakaj pa iz kočel?«

»Ker ste vsi skupaj malopridna svojati!«

»Gospod Belčar — jaz vendar nisem malopridnež; saj sem vendar stari Grčar.

»Capini ste vsi skupaj! Največji pa ta deklina, Bianka! Obeša se na mlade zanikarneže, samo da jim vabi denar iz žepov, da sebi kupuje čope. Toda sedaj bo temu konec! Mojega Tončeta ni ne bo kvačla.«

»Gospod Belčar, saj sem vendar vašega Tončeta že trikrat vrgel skozi vrata gori pri meni v bajti —«

»Skozi vrata vrgel? S kakšno pravico pa ga mečete skozi vrata? Koča na barju je moja! V miru ga morate pustiti!«

»Saj mu vendar ne storimo nič žalega! Gospod Belčar, saj stanujem v kočici že dvaintrideset let — ali naj na svoje stare dni —«

»Iz kočel — pravim — čez štirinajst dni in s tem konec!«

Žagar je odvihral v svojo hišo. Stari Grčar pa je upognjen stal na cesti in je strgal s sekuro po snegu.

»Dvaintrideset let že prebivam v tej koči — saj že ni skoraj ničesar več na njej, česar bi jaz ne bil sam napravil — opaže in podboje in streho. Sedaj pa — iz kočel!«

»Grčar,« sem rekel, »ali se ne morete prese-liti kam drugam?«

Odmajal je z glavo.